

خاطرات یک خبرنگار علمی از پرواز با هواپیمای فوق مدرن

15 ساعت سفر با یکی از پیشرفته ترین هواپیماهای جهان می تواند یکی از جذاب ترین تجربه های زندگی هر انسانی باشد. بوئینگ 787 از جمله هواپیماهای مدرنی است که دنیایی از فناوری های جدید در دل خود جای داده است.

15 ساعت سفر با یکی از پیشرفته ترین هواپیماهای جهان می تواند یکی از جذاب ترین تجربه های زندگی هر انسانی باشد. بوئینگ 787 از جمله هواپیماهای مدرنی است که دنیایی از فناوری های جدید در دل خود جای داده است. به گزارش خبرگزاری مهر، جفری مریسون خبرنگار و مقاله نویس بسیاری از نشریات و سایت های معتبر علمی و تحلیلی جهان نظیر CNET و نشریه فوربس است که به تازگی تجربه خود از یک پرواز بی خطر، راحت و فوق مدرن با هواپیمای بوئینگ 787 را به رشته تحریر درآورده است.

او در این سفر فاصله حدودا 13 هزار کیلومتری لس آنجلس در آمریکا تا ملبورن را اینگونه تشریح می کند:

ساعت صفر

پرواز تأخیر دارد اما به نظر طبیعی می رسد. تلاش می کنم خود را با تماشا و بررسی جذابیت های درون هواپیما سرگرم کنم. هواپیما واقعا جذاب به نظر می رسد، انبوهی از سیستم های روشنایی چند رنگی LED توجهم را جلب می کند. پنجره ها واقعا غول پیکر هستند (حداقل دو برابر پنجره سایر هواپیماهایی که تاکنون سوار شده ام). زوایای انحنادار درون فضای هواپیما هم در نوع خود جالب توجه است. صندلی ها از بالاترین سطح استاندارد برخوردارند و از همه مهمتر آنکه نمایشگر 7 LCD اینچی نیز بر پشت هر یک از آنها تعبیه شده است. اینجا پورت USB نیز دیده می شود.

ساعت 1 ، بلند شدن هواپیما از باند فرودگاه

همه چیز آرام است. تقریبا می توانم به جرأت بگویم ساکت ترین جتی است که در عمرم سوار بر آن شده ام، آنقدر ساکت که به هدفون نیاز ندارم هرچند در بسیاری از موارد ابزاری سودمند برای حفظ آرامش درونی هستند. سر و صدای بسیار ناچیزی از عملکرد موتورها را می شنوم.

ساعت 2

به مسافری غذا داده اند. فیلم "سرباز فراری" را می بینم. تماشای فیلم در LCD با کیفیت امتیاز مهمی است که مسافرین این هواپیما دارند. اینجا صحبت های رایج مهمانداران واضح تر از هر هواپیمای دیگری شنیده می شود. این مهم به دلیل استفاده از نسل جدید بلندگوهاست. صدا را به گونه ای واضح می شنوم انگار مهماندار کنارم ایستاده است.

ساعت 3 تا 9 ، خواب راحت

در این مدت استراحت خوبی دارم. صندلی های آنقدر راحت و بزرگ هستند که جابجا شدن در آن کار سختی نیست. انحنای بخش های مختلف صندلی منطبق با ساختار ارگونومیکی بدن طراحی شده است.

ساعت 10 ، میان وعده

از خواب برخاسته ام و حالا نوبت خوردن میان وعده سبکی است. نان تازه به همراه گوشت و چیزی شبیه پنیر. ترکیب خوشمزه ای است که در یک هواپیمای فوق مدرن می خورم. هوای مطبوعی را احساس می کنم، بهتر از هر هواپیمای دیگری که تاکنون سوار بر آن شده ام، نه خیلی سرد و نه چندان خشک. معمولا عمل فشرده سازی فضای داخل هواپیماها با قرار گرفتن در ارتفاع 8 هزار پایی صورت می گیرد اما اینجا در ارتفاع 6 هزار پایی انجام شده و این یعنی هوایی سبک را تنفس می کنم.

ساعت 11 و 12

به پنجره ها نگاه می کنم که با بهره گیری از به روزترین فناوری ها ساخته شده اند. تنها با فشردن یک دکمه حالت سایه به خود می گیرند. این نوآوری به واسطه ساختار الکتروکرومیک آن است. در این لحظه رنگ شیشه به چیزی میان آبی و سبز درمی آید که بسیار آرامش بخش است.

ساعت 15 ، فرود بی صدا

هواپیما در ملبورن فرود می آید. فرود بی صدا و حرکات اضافی است. تمام. ما اکنون روی زمین هستیم.